litas a supbis ꝓtemnebat. exalta. in glo.
Qui eñ hic huilis fuit ibi ptãtẽ hẽbit.

Peccator uidebit et irascetur dẽtibus suis fremet ⁊ tabescet: desiderium peccatorꝝ peribit.

Peccator vi. Tercio ꝓtra hoc qd iusto accidet. iptis, pueire asserit. Et nõ ꝙ sic supra enũerauit bona bõorꝝ ita ꝗ mala iiquorꝝ: bois bõorꝝ hortat: malꝰ iniquorꝝ ẽ ret. et ẽ iste psal. istitutor⁹ infidelitũ. q. d cornu hũilꝰ exaltabit. et pecc. vi. hoc scz cornu hũilꝰ exaltari. et ira. sera et ifructuosa pnia dicẽs. Quid nob, pfuit supbia? ⁊ diuitiarꝝ iactãtia? et den. su. fre. ⁊ ta. q. Valũ iuidie ap se retinet nlli tñ nocitur⁹. his se affligit quib⁹ bõs añ vexauit: vl ppẽ hoc ꝙ dicit fre. simplr signũ anxietatl nõt fm illd. Ibi erit fle. et stri. den. et tab. ꝙ ñ poterit reuiuiscere p pniaz qz de. pec. pi. nllo succedẽte solatio. cũ oia transierũt velut vmbra.

CXII

Alleluia, Alla. Eadẽ voce laudis ititulat iste psal. q̃ ⁊ supior qz merito laudãdus ẽ. qui merito hũilitatl gentes assumit. Titu. vero psal. expoit. Alla eñ vt dixius inẽpretat laudate dñm q̃lit et psal. incip. Juten. mo. ad laudẽ. Modus. Baptitus ẽ psal. Primo monet ppheta deuotos vt laudent iugit et vbiqz predicẽt. Secũdo ip se facit qd monet alios. i. laudat deũ ibi qs sic dñs. Ad laud ergo monẽs oñdit q̃ ⁊ quẽ ⁊ quãdiu ⁊ vbi et q̃re laudẽt dicẽs

Laudate pueri dñm: laudate nomẽ dñi. Laudate. o vos pueri. i. simplices ⁊ puri: qz debent laudare. qui sũt pueri. i. parvuli nõ sensu sed malicia maxime supbia. i. humiles. vñ apls. Nolite pueri effici sensibus sed malicia. puuli estote vt mentibus pfecti sitis. Ideoqz facta ꝓtentione int aplos quis eorꝝ maior esset. Assumpsit Jesus puulũ et statuit illuz in medio discipulorꝝ et ait. Qui nõ humiliauerit se sicut puulus iste nõ intra. in re. celorꝝ qz tales p angustã portã valent intrare. Vos ergo pueri qui assumini lau. do. in eterna essentia lau. no. do. Nomen laudat qui virtutes eius predicat. et hoc faciũt pueri. i. huiles. et puri qui intrant p angustũ. Et ideo nemo nisi pueri intrat in regnũ celorꝝ. Tales digne laudant quibus nõ obuiat supbia. Prostrata eñ supbia et extincta ex ore infantiũ pficit laus. Indigne autem cantant ista qui se magnos putant qui cognoscentes deũ nõ sicut deuz glorificant aut gratias agũt. Et qz illi soli laudant digne qui sunt tanqz pueri. Ideo post oia dicit puer. Benedicamus dño. vel lau. no. do. i. ita opamini vt alij videntes opa vestra bona glorificent patrẽ vestrũ qui in celis ẽ. Ecce dixit qui ⁊ quẽ laudare debeant. deinde sbdit quãdiu laudandus sit scz sp dicens.

Sit nomẽ dñi bñdictũ: ex hoc nũc ⁊ usqz in seculũ. Sit nomẽ do. Q. ne ad horã putetis me impare laudẽ sed. Sit semp no. do: bñdi. nõ blasphemẽt ex hoc. i. ex quo incipitis. et nunc. i. in pgressu et vsqz in se. i. in eternũ. Jõ dico ex hoc et subdo vsqz in se. qz incipitl ex quo vob dicit sed sine fine laudate cũ nõ vos etiã cũ magni fueritis.

A solis ortu usqz ad occasum: laudabile nomen dñi. A solis or. Hic dicit ꝙ vbiqz debeat laudari. Q. d. nõ impo laudari ad horã nec etiã localit sed sit lau. no. do. etiã a so or. vs. ad oc. i. vbiqz ñ apud iudeos tñ p circuitũ sol q. p q̃ndã lineã mũdũ significat i quo to to laudãd⁹ ẽ de⁹. deiñ sbdit q̃re sit laud⁹

Excelsus sup omẽs gentes dñs ⁊ sup celos gloria eius. Excelsus s. o m. q. Jõ laudate qz do. ẽ ex. sr om. gen. et glo. ei. sr ce. p gẽtes oia trena. p celos oia celestia nõt vt p hec duo oẽs creatas idicet sibi sbiectas. vl p gẽtes carnales. p celos spũales significat sr quos excel. ẽ de⁹. l ita dñs ẽ ex. s. o. g. i. hoies ⁊ gl. e. ẽ sr ce. v hoies vidẽt fulgere deos quos colẽt. i. solẽ et lunã ⁊ h⁹i. celi g⁹ sup se hñt illũ quẽ hũiles secũ in pectore hñt. l ce. aplos dic p q⁹s rgñt i gẽtib⁹ q̃s suo noie signific ⁊ ẽ iõ oẽs ad laud iuito qz sr ẽs ẽ regnat⁹

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quis sicut dñs deus noster qui in altis habitat: et humilia respicit in celo et in terra. Quis sicut. Secdo ipse fac quod alios monet vt et ecam alios doceat q. d. ve dñs excelsus Quis ei est sicut do. d. n. q. nullus q̃ p se possit vt ipse. ipse est enim q̃ ha. i alt. i. in angel et scis quos exaltat sic. vt ñ faciat supbos. et licet sit altus. ñ tñ despicit humiles et. i. qz respicit intuitu mie. humilia hi sut qui dono eius alti sut. et i eis sedet resp. hu. et que sut i celo. i. humiles angelos et que sut i terra. i. humiles scos quos ita respicit sicut e ꝯuerso odit supbos. vl ita ipse est q̃ habi. i al. i. et i sanctis quos sin supbia exaltat et respi. humi. l les eosdem s. i q̃bus habitat qz i carne et spiritu humilitas eoꝝ respicit. vñ subdit. i celo q. humilia dico in celo ꝓpter spus libertatem et in terra ꝓpter corpis seruitutem q. humilitatem hnt in spu et ostendut i ope. l respicit hu. et respicit quosdam in celo. i. eos quos uocauit iam et habitat i eis. et quosdam in era respicit eos. s. quos vocat vt habitet in eis. Illos enim possidet celestia cogitantes. istos excitat erena somniantes. vl potius celi sut q̃ cum dño iudicabut era. et cetera multitudo scoꝝ q̃ ꝯstituent ad dexteram vt recipiant ab eis in etna tabernacula. quos sibi amicos fecerut de mamona iniqtatis humiles tñ sut. et hi et illi. quia memierut vtriqz q̃d p suam fecerut malitiam. et q̃d facti p dñi gram. et e. respicit hu. in ce. i. i scos q̃ cum dño sedebut iudices illoꝝ q̃ hic celestia semiauerut. et in era. i. in eos q̃ iudicabut et saluabut q̃ hic erea reddiderut merito celi humiles sut qz

Suscitans a terra inopem: ipse est **et de stercore erigens pauperem.** Suscitans p solam gram a era. i. de labe corpis pus inopem. i. illos q̃ p̃ inopes erant et etiam adhuc sut q̃zdiu gemut in corpe et e erigens pau. de ster. carnalis voluptatis. de stercore enim erigit cui carnis vicia non dominant ad quid erigit?

Ut collocet eum cum principibus: cum principibus populi sui.

Ut col. e. cum pn. i. cum angel et cum pn. p. s. i. cum apl'is q. ad hoc erigit paupem vt addat eumordib celi q̃ sut ex anglis et hoibus.

Qui habitare facit sterilem in domo: matrem filiorum letantem. Qui ha. fa. Hic expoit vbi suscitat et erigit i eccia s. que añ aduentu sponsi sterilis erat mo vo e mat multoꝝ leta. et feta q. ñ solu erigit quos locet cum pncipib iudices sed ipse est q̃ fa. ste. s. sara. i. eccia gentilem que pus sterilis fuit. vñ p sara sigficat. eam inquaz facit hi. i do. i. i eccia iudeoꝝ int ipsos iudos vt i lapido angl'ari duo pietes ꝯiungant et fiat vnum ouile ipsa dico letate ma. fi. i. fidliu p oes gentes qz sut multi filii dserte q̃ si ñ oia relinquut. faciut tñ sibi amicos de mamona iniqtatis. i. p opa mie ex psona quoꝝ hec dñr de qb esaias ad eccam loques ait. Dñt i quit i aurib tuis filij quos amisas Angustia e nobis i loco isto fac itaqz nobis et nuc locu i quo ꝯmoremur. tu vo dicis i cord tuo q̃s genabit mihi istos. qs ergo istos educauit mihi? q. cum scia me esse sin filijs et viduam?

Alleluia

Aleluia. Ite hic al'a ponit ex alio nego. sic enim ex diuersis actibus dus laudat ita ex variis negocijs iste tytul annotat. hic enim ab initio hebrei ppli ꝓpheta incipies p magna miracula illi ppl'o exhita christu mudo datu nuciat per qs sil'itudies. i. per eaꝝ significata. etiam q̃sqz christian liberat. Erant enim illa mirac'a figure mysteriorum spualium christi et eccie vt i psal. expositoe clarescit hic ergo ñ narrant preterita tñ sz futura predñr qz i ill' gestis fuera significabant. et io ñ oia hic dñr que ibi gesta sut. sz quedam alit ne putet ꝓpheta recole preterita tñ. Inte. ad cl'tu et laud vi di iuitat. Vod triptit e ps. Prio dic ꝓpheta que mirabilia dedit de hebreis i figura et christianis i spu. Secdo interrogat qr hec facta sut ibi. q̃d e tibi ma. Tercd i aima sil'acra getiu ꝓbat et religioz di ꝯmendat ibi. Simulacra incipies ergo ꝓpheta a mirabilium narratione ait.